

ESÉLYT SEM KAPOTT

Seprődi Kiss Attila színházrendező emlékének

Esélyt sem kapott, nem kapott esélyt,
mire megtudta: dühöngött a rák,
küzdelem nem volt s a küzdésre termett
már dőlt is, mint a viharverte fák.

Esélyt sem kapott: más reménykedett
és élt, de élt e furcsa égbolt alatt,
és neki, az esélyt sem kapottnak
csak az a néhány szörnyű hét maradt.

Esélyt sem kapott, ki úgy adott esélyt,
hogy vele formálta, védte, adta tovább
színház és színész a maga igazát,
s együtt kerestek békésebb hazát.

Esélyt sem kapott, aki úgy teremtett,
hogy a szigor és evidens szeretet
tágította az emberhatárokat -
így osztott ő megannyi szerepet.

Esélyt sem kapott, kinek két országban

egy hite volt, s egyetlen nemzete...

Urunk, segíts, lehessen övé immár

az égi színpad örök kegyelme!

VISSZASÍROD TEGNAPOD

Kölcsönadott a semmi,

néhány évtizedre,

visszarendel, ha akar,

ama végtelenbe.

Úgy lettél, hogy voltál már,

s úgy vagy, alig látszol?

Nem is veszik észre, ha

kikopsz a világból?

Örök fényben reménykedsz,

és nő a sötétség,

bizonyosság vágya űz,

s tornyosodik kétség.

Gyönyör, pokol nász és tor,

s ha ennek is vége,

visszasírod tegnapod:

bárány ömlő vére!

ÖNZÉSED MÉLYÉN

Szabó Lőrinc emlékének

Önzésed mélyén a rettegés:

megtagadnak nők és férfiak,

s elhagynak úgyis a földiek,

s értelme nincsen az éginek.

Vesztésre állnak az éjjelek,

vesztésre állnak a nappalok:

elhagytak végleg a mindenek,

s maradtak versek és verssorok.

Vereség nincsen, mert nem lehet,

győzelem nincsen, mert nem lehet,

s szabályokon túl és nélkülük:

törvény immár rím és műremek.

ÖRDÖGLAKAT

Franco Cajaninak

Képek takarnak képeket:

feledést hozó édenek

alatt morajló múltakat

béklyóz bölcsen és hallgatag

egy láthatatlan ördöglakat.

KÉRÉS NÉLKÜL

Ez még a mélycsend-éjszaka,

hajnal előtti ébredés,

álomba nincsen visszaút,

mert törtet a fény: rész-egész.

Hálós fényből fényözön lesz,

s új nap mint álom ránk zuhan,

taszít és vonz, kérés nélkül

adj erőt nekünk, adj, Uram!

SZELÍDEN ÉRDEMES

Nagy Gáspár emlékének

Talán mégis

szelíden érdekes,

Krisztus sír és Gandhi

Érted is éheznek,

hangos szó nincs,

ostor a szögön,

Te már anyaföldben,

mi még anyaföldön.

CSAK NÉZTEM

Csak néztem, néztem magam

csúnya korok, kóbor idők között:

anyám kórházba, s onnan hirtelen,

búcsú nélkül az égbe költözött.

Voltam akkor huszonéves,

s a hiány megfogant bennem,

felnőtt lett ő is, de anyám kezét

máig nem hagyja elengednem.

Sötétben élve kapaszkodtam

s valaki segített a fényvel,

valaki segít, hogy ne legyek

szanaszét és szerteszéjjel.

Halott anyám, én és a hiány:
régóta múlnak együtt az évek,
ki kit nevel és ki kit segít,
nem tudom, de élek, élek.

MICSODA JÁTSZMÁK

Micsoda játszmák,
micsoda hazugságok:
bűnös a vádló
és ártatlan a vádlott.

Micsoda játszmák,
micsoda hazugságok:
az dicsőül meg,
ki mindenkinek ártott.

Micsoda játszmák,
micsoda hazugságok:
áruló félti
az országot s világot.

Micsoda játszmák,
micsoda hazugságok:
békéről beszél,
ki megásta az árkot!

Micsoda játszmák,
micsoda hazugságok:
még nem fogja,
de fogja majd az átok!
(2009)

HOVÁ SZABAD?

Hová szabad belezokognom,
ami fáj, ami fáj nagyon,
fáj, s így a szavakat
el kell hagynom, hagyom.

Hagyom, s ha szó sincs,
akkor mi marad?
Akkor mi marad,
ha a halottakat

szedik szét a porban

többfelé többfajta rokonok?

Ettől egy a halott,

s én is egy és egy vagyok,

ahogy egy a vér

és egy a bűn neked,

neked, ki önmagának

hirdetett hadüzenetet.

És béke nincs, nem lehet:

a béke nem ítélet.

Az ítélet mikor ment fel,

mikor ment meg téged ?

ELCSÖNDESÜLTEM

Elcsöndesültem, Istenem,

vereség ez vagy győzelem,

bűnhődés talán vagy kegyelem?

Csönd rakott fészket mindenem,

hallom a hangját szüntelen,

s nem tudom mit mond, Istenem!

Kaiser László verseiből

Written by Kaiser László

(Folytatás következik)